

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 474-1908)

Originalt emne

Velgørenhed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 28. januar 1909](#)
- 2) [Byrådsmødet den 11. februar 1909](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 28. januar 1909 - side 11

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 474-1908)

Andragende fra Bestyrelsen for "Samaritanen" om Bevilling af et Tilskud paa 2000 Kr.

Formanden vilde, da der ikke forelaa nogen Indstilling fra Brolægningsudvalget, forelægge Andragendet til 1. Behandling med derpaa følgende Henvisning til Budgetudvalget.

Niels Jensen anbefalede Andragendet. Foreningerne havde saa mange arbejdsløse, at de ikke godt kunde give synderligt Tilskud til "Samaritanen", og Arbejdsløsheden var i Aar ualmindelig stor.

Jul. Andersen oplyste, at Komiteen havde fremsendt Andragendet, fordi Vinterens haardeste Del stod for, fordi der var mange arbejdsløse, og fordi Tiderne i al Almindelighed langt fra var gode. Dertil kom, at Komiteen ikke i Aar som de foregaaende Aar havde nogen Kassebeholdning. I de 20 Aar, "Samaritanen" havde virket, var den blevet holdt oppe ved private Bidrag, og Komiteen vilde ej heller i Aar været kommet med Andragende om Tilskud, hvis Forholdene var normale, men dette kunde ikke siges at være Tilfældet, naar

der til det alt anførte kunde tilføjes, at der for Tiden foretoges Indsamling til Skolebørns Bispisning, til de nødlidende i Syditalien og til de arbejdsløse. Erfaringen viste iøvrigt tydeligt, at den Slags filantropiske Foretagender i Længden ikke kunde opretholdes ved privat Initiativ. Den eneste af den Slags Virksomheder, der foruden "Samaritanen" hidtil ikke havde faaet noget Tilskud fra Byen, var "de fattiges Jul", og at dette Foretagende kunde opretholdes alene ved Indsamling laa sikkert i, at Indsamlingen blev foretaget i Tiden op imod Jul. Forholdet med "Samaritanen" var imidlertid kort sagt saaledes, at den ikke godt kunde begynde og i hvert Fald ikke fortsætte sin Virksomhed ud over en meget begrænset Tid, med mindre den fik Bidrag fra Kommunen. Taleren kunde derfor anbefale Andragendet, idet han haabede at kunne regne med, at Beløbet vilde blive bevilget, selv om Resultatet af nærværende Behandling indskrænkede sig til at blive en Henvisning til Budgetudvalget.

Simonsen ønskede at medgive Andragendet sin Anbefaling. Da der hidtil ikke var fremkommet nogen Udtalelse imod og sikkert heller ikke vilde komme nogen, kunde "Samaritanen" forhaabentlig gaa ud fra, at Beløbet blev bevilget, saaledes at den snarest kunde begynde sin Virksomhed. Det havde vist sig, at Arbejdsløsheden var større, end man havde tænkt sig, og Arbejdsløshedskasserne, som hidtil havde holdt for, maatte nu snart stoppe op. Naar det i Andragendet var nævnt, at "Samaritanen" hidtil havde kostet ca. 3000 Kr. aarlig at opretholde, maatte det erindres, at en hel Del af Bidragene var ydet i Naturalier, og at Beløbet for disse ikke var medregnet. "Samaritanens" Maade at hjælpe sultne og frysende Mennesker paa maatte anses for den bedste og billigste, der kunde tænkes.

Mikael Johansen havde intet imod at bevilge den ønskede Sum, men ønskede dog at gøre opmærksom paa forskellige Forhold vedrørende "Samaritanen". Det var saaledes blevet bemærket, at berusede Folk havde siddet "Samaritanen" og tømt deres Brændevinsflasker, og at mindre heldige Elementer fra Landet havde søgt indtil "Samaritanens" Bispisning. Saadanne Misbrug burde ikke finde Sted, og han skulde henstille til Komiteen i den Henseende at tage sine Forholdsregler.

Simonsen ansaa det for selvfølgeligt, at Bestyrelsen bestræbte sig for at føre den bedst mulige Kontrol. Den Slags Folk, Hr. Mikael Johansen omtalte, kom næppe mere end en enkelt Gang i "Samaritanen", da der vaagedes meget over, at mindst eet Komiteemedlem altid var til Stede. Han ønskede at gøre opmærksom paa en Henstilling i Andragendet om

at indvælge 2 Byrådsmedlemmer i Komiteen.

Müller fandt det udmærket, at der saa vidt muligt blev draget Omsorg for, at ingen sultede, men ønskede dog at henlede Komiteens Opmærksomhed paa en bestemt Kategori, nemlig skolesøgende Børn, som ikke burde have Adgang til "Samaritanen". Han kendte forskellige Eksempler paa, at Børn var gaaet lige fra Bispisningen paa Skolen, hvor de kunde faa alt, hvad de kunde spise, og hen i "Samaritanen".

Mousten gjorde opmærksom paa, at Skolebørnene kun spiste Middagsmad hver anden Dag i Skolen. De andre Dage fik de kun en Pægl Mælk og to Rundstykker til Frokost, saa ved Middagstid kunde de nok være sultne.

Jul. Andersen bemærkede, at berusede Folk selvfølgelig ikke fik Adgang til "Samaritanen", og at det vel i enkelte Tilfælde var indtruffet, at Folk fra Landet havde søgt "Samaritanen", men de var saa i al Elskværdighed blevet gjort opmærksom paa, at Bispisningen var bestemt for de aller mest fattige af Byens Folk. Forøvrigt øvede de besøgende selv den mest virksomme Kontrol, men naturligvis kunde der nok trods alt i enkelte Tilfælde ske Misbrug. Med Hensyn til Børnene havde vist baade Hr. Müller og Hr. Mousten Ret, og Komiteen skulde gerne tage enhver Henstilling under Overvejelse og gøre, hvad den kunde for at følge de givne Vink.

Simonsen forekom det, at der i selve Traktementet laa en vis Kontrol. Han syntes ikke, Komiteen burde nære nogen Betænkelighed ved at bispise alle de skolesøgende Børn, der meldte sig.

Andragendet overgik til 2. Behandling.

Udenfor Dagsordenen omtalte Müller Branden i Lundingsgade. Det var blevet berettet, at Vandet under denne ikke kunde naa op til Tagetagen, men var det den permanente Tilstand, var Forholdene ikke som de burde være. Forøvrigt troede han ikke, at den Slags kunde indtræffe, efter at Vandtaarnet paa Christiansbjerg var blevet opført. I Poulsgadekvarteret kunde der efter Kl. 10 Aften i flere Bygninger ikke skaffes Vand op i 3 og 4 Etage, og han ønskede oplyst, om der snart kom en Forandring i disse uheldige Tilstande.

Mikael Johansen kunde meddele, at der næste Torsdag vilde fremkomme en Redegørelse angaaende de af Hr. Müller omtalte Forhold. Hr. Müller burde iøvrigt være bedre underrettet end efter løse Rygter, ligesom Hr. Müller burde vide, at Vandforsyningen i det omtalte

Kvarter intet havde med Vandtaarnet paa Christiansbjerg at gøre. Naar Vandtaarnet ved Artillerikasernen antagelig om ved 1. Marts blev færdig, kunde et Forhold som det ved Branden i Lundingsgade ikke mere indtræffe. Naturligvis kunde man under de nuværende Forhold lade Vandværkets Maskiner gaa hele Natten, men det vilde koste saa kolossalt, at man nødig skulde skride dertil. Ved Branden havde Vandværket da ogsaa, saa snart det telefonisk var blevet underrettet, sendt Vand ud i tilstrækkelig Mængde. En stor Del af Grunden til Kalamiteten laa forøvrigt i, at Byraadet i Fjor havde nægtet Oprettelsen af en mindre Sprøjtestation paa Frederiksbjerg.

Müller havde ikke ønsket at rette nogen Bebrejdelse mod Vandværksudvalget. Han takkede for de givne Oplysninger og var vis paa, at de vilde virke beroligende paa de mange, der nu maatte savne Vand om Natten.

Samuelson maatte gøre opmærksom paa, at man ikke maatte regne med, at Vandværksvandet selv efter den ny Beholders Fuldførelse under alle Omstændigheder kunde naa op, uden at man kom Trykket til Hjælp. Forøvrigt havde den omtalte Brand raset et Par Timer, før den blev opdaget.

Uddrag fra byrådsmødet den 11. februar 1909 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 474-1908)

2. Behandling af et Andragende fra "Samaritanen" om Bevilling af et Tilskud paa 2000 Kr.

Andragendet bevilgedes, saaledes at Udgiften vil være at afholde paa nuværende Regnskabsaars Budget af Kontoen for uforudsete og tilfældige Udgifter.

